

483

UCHWAŁA Nr 292 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w sprawie zwiększenia dyscypliny płac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym.

Badania, przeprowadzone przez organa kontroli, wykazały, że przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlano-montażowego w licznych przypadkach nie przestrzegają obowiązujących przepisów o wynagradzaniu pracowników, a to w szczególności przez opłacanie pracowników niezgodnie z obmiarem rzeczywiście wykonanych robót i bez uwzględnienia jakości wykonanej roboty.

W celu poprawy powyższego stanu rzeczy i zapewnienia wysokiej jakości robót, dokonywanych w wykonawstwie budowlano-montażowym, Prezydium Rządu po porozumieniu się z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Kierownicy budów ponoszą odpowiedzialność

za:

- 1) zgodność obmiaru robót z faktycznym stanem wykonania robót;
- 2) stosowanie przy kwalifikowaniu robót właściwych dla nich obowiązujących norm i cen jednostkowych;
- 3) dokonywanie odbioru robót i ich opłacanie po uprzednim stwierdzeniu, w jakiej mierze wykonana robota odpowiada technicznym wymaganiom co do jej jakości.

§ 2. 1. Wynagrodzenie w pełnym wymiarze należy się pracownikowi tylko za robotę wykonaną całkowicie

zgodnie z obowiązującymi technicznymi wymaganiami co do jej jakości.

2. Za robotę w pełni zbrakowaną z winy pracownika pracownikowi wynagrodzenie nie przysługuje.

3. Jeżeli wykonana robota ma z winy pracownika wartość zmniejszoną lub wymaga dodatkowego nakładu dla uzyskania normalnej wartości, wynagrodzenie pracownika powinno być obliczone w wysokości odpowiednio niższej. Wysokość wynagrodzenia należnego w tym przypadku ustala w zależności od stopnia przydatności roboty — kierownik zakładu pracy na wniosek pracownika, który dokonał odbioru roboty.

4. Przez winę pracownika rozumie się wykonanie pracy nie odpowiadającej obowiązującym wymaganiom technicznym i to na skutek nieprzestrzegania przez pracownika dawanych mu wskazówek, niedbalstwa i innych naruszeń warunków lub przepisów technicznych.

5. Pracownik obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie kierownika budowy lub osobę przez niego wyznaczoną o każdym przypadku braku, zauważonym w swojej pracy. Obowiązek zawiadomienia dotyczy również takich wad w dostarczonym pracownikowi materiale lub sprzęcie, które zgodnie ze swymi kwalifikacjami zawodowymi powinien on być zauważyć przed rozpoczęciem lub w toku roboty.

6. Gdy kierownik budowy lub osoba przez niego wyznaczona zarządzi — pomimo powiadomienia o zauważonym braku — aby praca odbywała się nadal, to za brak stąd powstały pracownik nie ponosi winy. Odpowiedzialność za straty przedsiębiorstwa, wynikłe z dalszej pracy tak nakazanej, ponosi kierownik budowy lub osoba przez niego wyznaczona, która wydała zarządzenie dalszego wykonywania pracy.

7. Gdy pracownik wbrew zarządzeniu o przerwaniu roboty wykonuje robotę nadal, robota źle wykonana nie podlega opłacie, a ponadto może on być zobowiązany do uiszczenia wartości zniszczonego materiału.

§ 3. 1. Kierownicy budów, obiektów, majstrowie i inni pracownicy, dokonujący obmiaru i odbioru robót oraz kontroli w zakresie funduszu płac, odpowiadają materialnie za szkody, jakie przedsiębiorstwo poniosło w wyniku nieprzestrzegania przez nich dyscypliny płac i norm oraz nieprzestrzegania jakościowego odbioru robót.

2. Ministrowie, którym podlegają przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne, wykonujące roboty budowlano-montażowe, wydadzą w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 maja 1952 r. instrukcje określające szczegółowo zakres odpowiedzialności materialnej pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Kierownicy przedsiębiorstw wykonujących roboty budowlano-montażowe są obowiązani do wydania zarządzeń zapewniających powszechne stosowanie i terminowe wystawianie zleceń roboczych (kart roboczych) oraz dostarczanie wystawionych zleceń roboczych (kart roboczych) na miejsce pracy, na którym wykonywana jest robota oznaczona w zleceniu.

2. Kierownicy budów (obiektów) są obowiązani do:

- 1) zorganizowania i przestrzegania stałej kontroli prawidłowego wykonywania zleceń roboczych;
- 2) określania zadań, dotyczących każdej roboty pod względem jej jakości.

§ 5. 1. Ministrowie, którym podlegają przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne wykonujące roboty budowlano-montażowe, wydadzą zarządzenia zapewniające, by:

- 1) prace objęte normami i cenami jednostkowymi nie były wykonywane i opłacane według systemu dniówkowego;
- 2) postanowienia § 11 układu zbiorowego pracy w budownictwie, jako wyjątkowe i nie dopuszczające wykładni rozszerzającej, były stosowane wyłącznie w przypadkach, gdy zostanie stwierdzone, że pracownik nie ponosi winy z powodu niedbalstwa lub lekceważenia, które spowodowało niemożność uzyskania przez niego zarobku równego stawce dniówkowej, właściwej dla tego pracownika.

2. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za przestój przez niego nie zawiniony tylko w przypadku, gdy o przestoju natychmiast powiadomił kierownika budowy lub osobę przez niego wyznaczoną albo gdy uprzedził kierownika budowy lub osobę przez niego wyznaczoną o niebezpieczeństwie przestoju, w przypadku gdy przestój mógł być przez pracownika przewidziany.

§ 6. Ministrowie, którym podlegają przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne wykonujące roboty budowlano-montażowe, wydadzą w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządzenia:

- 1) zobowiązujące kierowników budów do niezwłocznego przenoszenia pracowników, których na skutek przestoju nie można zatrudnić przy pracy, do której zostali przyjęci, do prac zastępczych o istotnym znaczeniu gospodarczym, a w razie braku takich prac zastępczych lub gdy grozi, że okres przestoju przekroczy 5 dni — do niezwłocznego postawienia zbędnych pracowników do dyspozycji władz przedsiębiorstwa dla zatrudnienia w innym miejscu pracy w obrębie tego samego przedsiębiorstwa;
- 2) ograniczające zatrudnianie pracowników kwalifikowanych przy pracach przewidzianych dla robotników niekwalifikowanych (prace placowe, transportowe, porządkowe itp.).

§ 7. 1. Dochodzenie strat, poniesionych przez przedsiębiorstwo na skutek wadliwego wykonania robót (§ 2 ust. 7) lub niewykonania przez pracowników, o których mowa w § 3 ust. 1, obowiązków ustalonych w niniejszej uchwale, odbywa się w trybie postępowania przed sądami powszechnymi. Wniosek o rozpoznanie roszczenia zgłasza kierownik przedsiębiorstwa (budowy, obiektu), zatrudniającego pracownika, którego praca spowodowała roszczenie.

2. W przypadku gdy roszczenie skierowane jest przeciwko kierownikowi przedsiębiorstwa (budowy lub obiektu), wniosek zgłasza kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się ministrom, sprawującym zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami i innymi jednostkami organizacyjnymi wykonującymi roboty budowlano-montażowe.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz